For Ungdommen.

Fiskerdatterens Plejesøn.

(Fortsat.)

„Frels dem, frels dem!" skreg Stanton. „Hurra, der kommer de, her har vi denne, og her er en anden."

„Men er I gale?" raabte Dale, „ser I da ikke jeres Kammerater i Vandet? Hurtig Baadene derhen først!" Det var imidlertid ganske ligegyldigt, hvad han raabte; før de havde sikret sig adskillige Tønder og Kasser, var de ikke til at faa i Tale, og først da roede de hen imod de druknende Mennesker. Vinden var dem imidlertid imod, og kun to blev trukne bevidstløse op. Den ene var Lorenzo, Stanton vilde have smidt ham ud igen, men Dale fik det dog forhindret.

Flere Dage forløb atter, og Provianten var næsten fortæret, en Fugl fløj over deres Hoveder, som det lykkedes Dale at skyde ned; den blev fortæret næsten med Fjer og Ben. Baaden var dreven ud af den sædvanlige Søvej, intet Skib var at se, og Haabet var næsten ude; det var forfærdelige Dage.

Folkene laa og led i Bunden af Baaden; Børnene krøb sammen i Agterstavnen, og var ikke saa mange gode Ord dukket op i Dales Erindring, Løfter og Forjættelser, da vilde ogsaa han være bukket under; men nu var det, som han halvt ubevidst sagde dem højt, og de frembragte et Smil paa de stakkels forsmægtende Børns Ansigter og syntes selv at berolige de raa Søfolk.

Endelig saas et Skib. Dale vilde næppe tro sine egne Øjne, at det var kommen dem saa nær, uden at de havde set det. Det nærmede sig mere og mere, han forsøgte at raabe; men hans Stemme var for svag, først da Lorenzo og en anden af Folkene rejste sig og forenede deres Stemmer med hans, saas endelig et Flag, der blev hejst; Baaden kom ned, de blev tagne op i den og var frelste.

Ellevte Kapitel.

„Det er ikke mig selv, jeg tænker paa i al denne Tid, men stakkels Maida, som tror, jeg er druknet; og hvor vil det ikke vare længe at komme den lange Vej til Australien og tilbage igen, Dale; du tror da ikke, at Gud helt har glemt os?"

Saadan talte Denny i et lille mørkt, snavset Rum, hvor Dale, Jem, Margrethe og han var samlede; den sidste laa og sov i Køjen; Skæret fra den lille Lampe faldt hen over hendes blege, lidende Ansigt. Drengene havde ogsaa været syge, men var nu komne sig nogenlunde. To af Søfolkene var døde straks, da de kom om Bord; men Lorenzo og Bates var atter kvikke. Dale var nær ved at mene, det havde været bedre for Børnene at være omkomne i Bølgerne end være reddede paa dette Skib, hvor de foreløbig maatte blive de første Maaneder, thi det havde et Mandskab saa slet og lovløst, som han overhovedet nogen Sinde havde været iblandt. Derfor var det ogsaa, de foretrak dette Hul for den friske Luft paa Dækket; thi her var dog Fred.

„Nej, Gud har ikke glemt os", svarede Dale paa Dennys sørgmodige Udbrud, „det bliver nok til sidst alt sammen saadan, som det skal være".

I det samme hørtes en Stemme, der kaldte paa Denny og bragte ham til at skifte Farve.

„Det er Lorenzo, han er bange for", udbrød Jem, der saa Dales Overraskelse. „Har du ikke lagt Mærke til, hvor han er indtaget i Denny, han vil have ham om sig altid og vil have ham til at gøre alt, hvad han forlanger".

„Det er ikke det, jeg er bange for", sagde Denny hurtig, med sit gamle stolte Kast med det krøllede Hoved; „men han vil have mig til at bande og synge nogle grimme Sange, og det vil jeg ikke."

„Det skal du heller ikke, min Dreng, hvad de saa gør ved dig", sagde Dale og saa kærligt paa ham.

Atter kaldtes der, og Denny skyndte sig ud. Han fandt hele Mandskabet som sædvanlig lejret om Lorenzo, der sang sine vilde Romancer for dem med en for øvrigt meget smuk Baryton. Han havde meget hurtig her sounget sig op til den samme Anseelse, som han havde haft om Bord paa Edina. Til Dennys Beroligelse var det denne Gang noget Arbejde, der skulde udføres. Træt som han var, thi baade han og Jem blev godt benyttede hele Dagen igennem, tog han ivrig fat, til Kaptajnen raabte til ham, at det kunde være godt; Lorenzo sagde, han skulde synge, nu vilde han høre det.

Denny kom langsom frem. „Jeg kan ikke synge nogen Sang", sagde han.

„Det er Løgn", sagde Lorenzo, „du kan de to, jeg lærte dig om Bord paa den gamle Brig. Har du glemt dem?"

„Nej, jeg har ikke glemt dem", sagde Denny og Blodet steg ham til Kinderne, „men jeg vil ikke synge dem."

„Hvorfor ikke?" spurgte Lorenzo med en drøj Ed.

„Fordi det er stygge Sange."

Han talte modig og saa Lorenzo lige ind i Ansigtet, hvilket i høj Grad morede Forsamlingen, men Fornøjelsen blev til Forbavselse, da Lorenzo pludselig rejste sig op og i fuld Alvor antog en saa myndig Tone, som han selv efter deres Mening ingen Ret havde til.

„Jeg vil sige dig, jeg taaler ikke disse Narrestreger længer", sagde han og saa vildt paa Drengen, „du er saa god at hive al den gudelige Sludder, som Dale har proppet dig med, over Bord."

„Naa, naa Lorenzo, smaa Slag, tag ikke saa haardt paa ham", lo Kaptajnen, medens Dennys Øjne lynede, og han knyttede Hænderne i Raseri. „Du er ikke min Herre, jeg adlyder ikke dig! Kaptajnen er min Herre."

Lorenzos Øjne var blevne mørkere og mørkere, men før han kunde tale, havde hele Mandskabet slaaet Kreds om Drengen og var aabenbart rede til at tage hans Parti.

Lorenzo saa vildt paa dem, men beherskede sig, derpaa lænede han sig tilbage med tilsyneladende Ligegyldighed og en ubehagelig kort lille Latter. „Naa Kammerater", sagde han, „jeg havde tænkt at bevare min Hemmelighed lidt længere, men jeg ser, jeg bliver nødt til at tale. Sandheden vil frem; Denny, kom her hen."

Men Denny trak sig trodsig tilbage.

„Saa bliv hvor du er da; men din Trods kunde maaske en anden Gang bringe en tung Regnskabsdag. Kaptajn! han indrømmer jo, at De er hans Herre, sig til ham, at han skal trække Skjorten til Side og vise os et Anker, som jeg satte ham med mine egne Hænder, da han var et lille Barn, det vil findes paa den højre Skulder." Der gik en Gysen gennem Denny, og han blev dødbleg, thi det stod for ham som et Syn, hvor dette bar hen.

„Se", sagde Lorenzo, „der er noget inden i ham, der siger, hvad jeg nu højtidelig erklærer — at han er min Søn, og jeg er hans Fader."

Denne Udtalelse slog som et Tordenslag ned mellem de forbavsede Søfolk; de stirrede først forbavset paa den olivenfarvede mørkøjede Mand og saa paa den smukke lyse Dreng, og en Følelse af virkelig Medlidenhed blandede sig med Forbavselsen. Denny skælvede fra Hoved til Fod. Denne Mand skulde være hans Fader! en Skikkelse, der havde staaet for ham fra hans Barndom som Indbegrebet af alt stort og ædelt. Det forbigaaende Behag, han havde fundet i denne Mand, der gjorde Fordring paa at være hans Fader, var for længe siden forsvundet, han foragtede, ja afskyede ham nu med al den Lidenskabelighed, der laa i hans Natur.

„Nej — nej — nej!" raabte han uden ret at vide, hvad han sagde; han tænkte med Rædsel paa, hvorledes dette vilde skille ham fra alle som han elskede her paa Jorden, Maida, Dale og alle de andre, og dermed føre ham bort, som han syntes, fra alt, hvad der var godt og rent og helligt, hvilket dog nu var begyndt at blive ham saa kært. „Nej, nej, jeg er ikke dit Barn, min Fader druknede for længe siden."

„Dette er ganske vist ikke meget morsomt for mig at høre", sagde Lorenzo med den samme tilsyneladende Ro; „men jeg siger jer, Kammerater, alt det kommer fra den Dale, som er kommen mellem os. Drengen holdt meget af mig, før den skinhellige Karl fik fat paa ham, det kan du bevidne, Dick Bates?"

Bates nikkede, men tilføjede dog: „Du maa da bevise dette, Lorenzo."

„Bevise det! det et let nok. Af med Skjorten Dreng; vis dem Mærket; af med den, siger jeg!" thi Denny nølede, han vidste kun alt for godt, at kunde det fine blaa Anker paa hans Skulder bevise noget, saa var alt Haab ude. Hvor ofte havde Maida ikke spøgende sagt, at hvis han blev borte, saa skulde hun nok kende ham paa det Mærke og bære sin Dreng hjem. Nu gav Kaptajn Hill imidlertid Befaling til, at han skulde vise det frem, saa maatte han adlyde, og Folkene trængte sig om ham for nærmere at undersøge det.

(Fortsættes.)

☞ Enhver Fejl i Adresse eller Kvittering paa Bladet bedes venligst meddelt os snarest muligt.

Verdens mindste Republik.

(Fortsat.)

Lovene forbyder Sværgen, Cigaretrygning, Spil o. lgn. og straffer det med Mulkt eller Arrest. Da flere prøvede paa i Smug at ryge Cigaretter, blev Loven skærpet derhen, at naar man paa ens Aande kunde lugte, at han havde røgt, var han strafskyldig. Den første, der blev fundet skyldig i Spil, var en Senator. Han blev dømt til $25 Bøde, men nægtede at betale. Saa blev han frataget ikke alene sit Embede men ogsaa sin Borgerret, iført Fangedragt og maatte slaa Sten i Stykker for 5c. pr. Time. En Aften, da Mr. George gik forbi Fængselsdøren, spurgte han ham venligt, om han ikke snart vilde betale og ud af Fængslet. „Nej, jeg vil ikke betale," var Svaret, og som et Udslag fra Gadelivet og dets Sprog tilføjede han: „Jeg tænker snart at faa Kopper og bryde ud". Nogle Dage efter, medens han slog Sten, kastede han pludselig Hammeren, strakte Armene i Vejret og raabte: „Jeg overgiver mig! før mig til Banken".

Ved disse Love og deres prompte Overholdelse er det værd atter at mærke sig, at det er Børnene selv, der former dem, og Børnene, der gennemfører dem — ogsaa Lovene mod Banden, Tobaksrøgning, Spillen o. s. v., hvori de dog tidligere selv har haft deres største Lyst. Der er ingen Love med Hensyn til Arbejdstid og Hviletid; men dog ser man Borgerne stedse tidlig paa Færde om Morgenen og tidlig til Hvile om Aftenen. En Sundhedskommission fører skarpt Tilsyn med Hotellernes Renhed og den enkeltes Omsorg for sit Helbreds Bevarelse, hvorfor Sundhedstilstanden ogsaa i Reglen er god i den lille Republik.

I mange Henseender er Republikken ligefrem en Mønsterreform og har undgaaet mange af de fejlgreb, som jo ellers gerne vil følge noget nyt i dets første Begyndelse. Alt, hvad der smager af Institution eller Opdragelsesanstalt, har man søgt at undgaa, hvilket Børnene særlig ved at sætte Pris paa. Lovene bliver baade indførte og haandhævede af dem selv, og Mr. George bliver aldrig nødt til personlig at straffe nogen.

For os kunde det hele jo synes som en mærkelig Leg med Lovgivning o. lgn.; men for Børnene er det saare langt fra at være en Leg. De maa jo selv leve under de Kaar, Lovene giver dem, og de føler godt Ansvaret, naar de skal til at udfærdige en ny Lov for deres Republik. Deres Forhandlinger og Forslag bærer langt fra Præg af Leg eller Spøg, og heller ikke taler de uden først at have overvejet Sagen, saa de ved, hvad de vil sige.

Det er baade interessant og belærende at lægge Mærke til, hvorledes alle de politiske Spørgsmaal, der kommer op i vor store Republik, ogsaa i det smaa beskæftiger dem, f. Eks. Kvinders Stemmeret, Forhandel eller Beskyttelsestold, Toldtarif, Kredit, Skatteligning, fri „Tin", Fattighjælp o. s. v. Det var stundom, at Børnene, naar de kom hjem fra Byen, havde faaet noget Sukkergodt el. lgn. enten som Gave eller for en meget billig Pris. Dette følgte de saa til hverandre for en meget billigere Pris, end deres egen Butik kunde skaffe det til. Købmanden klagede saa til Regeringen, og en Beskyttelsestold paa 35 pCt. blev lagt paa alt, hvad der importeredes.

Som før nævnt har Republikken sit eget Møntsystem, Penge lavet af Tinplader og stemplede „George Junior Republic", fra $1 ned. Store Penge gælder ikke der. Republikken har sin Bank og alle officielle Betalinger sker ved Veksler, betalbare der. 2 pCt. Rente gives paa alle Indskud, og enhver Borger kan, om han forlader Republikken, faa sine Penge ombyttede med de For. Staters Mønt, saadan at han faar en Femtedel af Tinpengenes Værdi.

Republikkens Pengesystem er baseret paa Arbejdsløn. „Intet uden Arbejde" er Mottoet der. Regeringen gør Kontrakt med en om et bestemt Arbejde: Landbrug, Vejarbejde, Havebrug, Hotelhold, o. s. v., og dertil lejes saa den nødvendige Arbejdskraft til forskellig Dagløn, eftersom Arbejderen er dygtig til, fra 50 C. op til $1,50. Lønnen betales hver Uge, og dersom Arbejderen saa gaar hen og sætter sin Løn overstyr de første faa Dage, maa han nøjes med ringere Kost og haard Seng, indtil han faar Penge igen at betale med.

Børnene har endog deres eget Blad, som de selv skriver. Det indeholder alle Slags Nyheder, politiske Afhandlinger o. lgn. og udkommer en Gang om Maaneden.

Arbejde er der altid nok af for enhver, som vil arbeide. Nogle Drenge, som foretrækker at have noget for sig selv, har aabnet Barberstuer, Skrødderværksteder o. lgn. En 13 Aar gl. Dreng, som manglede Penge til at betale sin Hotelregning med, bekendtgjorde, at han vilde holde en Række Foredrag over Emner som „Smaa Lys i Historien", Miles Standish, Kaptajn John Smith, og John Brown; og skønt han satte Indgangsprisen højt, 50 C. pr. Foredrag, $1 for hele Kurset, var Hotellets Mødesal fyldt hver Aften.

En anden Dreng, som var meget interesseret i Naturhistorie, fik en Samling af Insekter, Sommerfugle, Træorme o. lgn.; men hans Kammerater syntes ikke at have nogen Interesse for hans Samlinger. Saa en Dag averterede han om Aabning af et „10 Cents Museum", og til den fastsatte Tid kom alle strømmende med deres 10 Cent. Da de saa kom ind, saa de, at hele Museet bestod af Drengens Insektsamling; men nu havde de jo betalt og sad derfor rolig og hørte paa Ejerens Forklaring over hver enkelt Genstand. Til sidst erklærede de det hele for „meget vellykket".

Republikkens Bygninger omfatter: 1) selve Republikken, der indeholder Køkken, to Restauranter, Bibliotek og Hotel; 2) Skolehus, Bank og Butik; 3) Raadhus, Fængsel, Regeringsbygning, Posthus, Butik og Waldorfs Hotel; 4) Beboelseslejlighed for Drenge; 5) Beboelseslejlighed for Piger; 6) Forretningskontorer; 7) Hospital; 8) Stald; 9) Værksted og Varelager; 10 Badskehus og Baderum; 11) Mælkehus; 12) Skomagerværksted; og 13) et Kapel. Alle Bygningerne og Værelserne er tarvelige, men rene og vel holdte.

Fængslet er ingen Legestue, men afdelt i smaa Celler med Jernstænger for Vinduerne. En Opsynsmand har sit Kontor ved Indgangen. Længere inde er en Talerstol, hvor han holder Gudstjeneste hver Uge. Fangerne maa nøjes med Fangekost og en haard Seng at sove paa.

Over Fængslet er Raadstuen, hvor Dommeren har sit ophøjede, Sagførerne deres Aflukke, der bærer denne ejendommelige Advarsel: „Borgere tillades ikke at klatre over dette Rækværk". Gennem en Bagdør føres Fangerne op for Skrankerne. Dommerne er meget samvittighedsfulde og gør deres yderste Flid for at høre alt baade for og imod, før de fælder Dom i Sagen. En Dommer gik engang 10 Mil til en By, og tilbage igen, for at overvære en Retsforelse der og lære, hvorledes han skulde bære sig ad. Kun en Gang har man i Republikkens Historie fundet, at en Dommer har gjort sig skyldig i Uretfærdighed, og han blev straks afsat, straffet og set ned paa af alle de andre. Det er stundom rørende at høre, hvordan de tiltalte kunne tigge Raadet om at have Medlidenhed med dem.

I Fængslets Ensomhed digter Drengene stundom Sange, som de saa siden under det daglige Arbejde synger paa bekendte Melodier.

De fleste Borgere bo i Hoteller eller Spisehuse. Der er to Hoteller: „Republikken" og „Waldorf". „Republikken" er den fineste. Den indeholder 2 Afdelinger. I den ene er der alle mulige Bekvemmeligheder, som man kan ønske sig i et almindeligt Hotel. Den anden Afdeling, som er lige saa ren og net, har ikke saa mange Bekvemmeligheder. Der faaes en god Kost, men ingen overflødige Retter. Den enkelte Gæst faar ikke sit eget Soveværelse, men maa nøjes med at dele med de andre i et stort Soveværelse oppe paa Loftet, hvor der staar en Kuffert ved Siden af hver Seng, til at gemme Borgerens Ejendom. Denne Afdeling er naturligvis billigere og benyttes af saadanne, som har Lyst til at bruge deres Penge til Sukkergodt og Legetøj.

Man har nylig begyndt en ny Plan, hvorved 12 Drenge eller Piger bor som en særlig Familie i et Hus for sig selv, og en Kvinde holder Hus for dem. Et saadant Hus blev nylig af 8 Dreng købt af Mr. George for $1,200, hvoraf $200 betaltes kontant, og paa Renten gaves der 1. Prioritet i Ejendommen.

Der er et Bibliotek, som er skænket Republikken og indeholder over 1,200 Bind: Noveller, Historie, Kunst, Poesi, Religion o. s. v.

Med Hensyn til Undervisning, som disse Børn trænger saare haardt til, har Mr. George faaet det ordnet saa, at Børnene nu om Vinteren modtager Undervisning i en Skole, der er optaget i Statens System for Landsbyskoler. Flere af Republikkens Medlemmer gaa paa en Højskole i Nabobyen, og tre er optagne paa Cornell College. Da ethvert Embede i Republikken jo kræver Kundskaber, giver det mere Lyst til at erhverve Uddannelse; Børnene lærer snart at forstaa, at Kundskab er Magt.

Kirke og Stat er adskilte i den lille Republik, og der er ingen Lovgivning med Hensyn til Religion; men da Præsidenten er en troende Mand, er hele Republikken alligevel gennemtrængt af Kristendommens Aand. De romerskatolske Børn besøger en lille Katolikkirke der i Nærheden, og de protestantiske gaar til Metodistkirken og dens Søndagsskole. Mellem sig selv har de smaa Borgere oprettet en kristelig Forening, hvor de søger at opbygge og vejlede hverandre, selv om de tilhører forskellige Kirkesamfund. Der har været Tale om at faa en Missionær, der skulde tage sig af de syge og prøve at vejlede de vilfarende. Der holdes stadig Møder i Fængslets Korridor, Bibler og Bønnebøger deles ud imellem Fangerne. Familie- og Bordbønner fremsiges regelmæssigt enten af en af de ældre Hjælpere, eller af en af Borgerne selv.

Mr. George har sikkert gjort er godt Arbejde for de forsømte Stakler, ikke alene har han ført mange bort fra Lastens Huler og ind paa sædelige og moralske Veje; men han har først og sidst søgt at drage dem til Kristus. Hans Medhjælpere er alle troende Mennesker. Mange af dem passer deres daglige Gerning som Haandværkere eller Farmere ved Siden af den Støtte, de yder ham.

Man kunde jo ikke vente, at alle, som George faar under Behandling, bliver reddede; nogle tages for hurtig bort af Forældrene; andre vender tilbage til Syndelivet i Byen; men et forholdsvis stort Flertal vil blive hos George, naar de kommer der; de fleste holder usigeligt meget af ham, og det er vel nok, fordi han holder saa meget af dem.

En Gang, da Mr. George holdt Møde i Brooklyn, havde han en af Drengene med. Denne skulde saa fortælle om, hvad han havde oplevet paa Republikken, og det gjorde han med en saadan Begejstrings Varme, at en Dame i Forsamlingen bagefter gik op til ham med nogle Penge; men hun kom beskæmmet tilbage, gik hen til George, som sad nede i Forsamlingen, og bad ham modtage Pengene til sin Mission. „Vilde Drengen ikke tage mod dem?" spurgte George. „Nej, saadan er jeg dog aldrig i mit Liv bleven vist bort", var hendes Svar. „Han sagde: „Jeg kan ikke modtage Penge, Frue, for jeg har jo ikke gjort noget for at tjene dem"."

Den lille Republik er jo baseret paa et helt nyt System, men dersom det viser sig at være den heldige Maade at opdrage de forvildede Børn paa, saa vil der nok blive flere af den Slags oprettede trindt omkring; thi der er desværre Trang nok for dem overalt ved de store Byer. Hvad vi mest savner, er vist Mænd med et saa varmt Hjerte for disse Stakler, som George. Han sagde til en Ven en Aften, da Børnene kom for at sige ham Farvel, før de gik til Sengs: „Jeg vilde ikke bytte med noget Menneske i den hele Verden; jeg tror, jeg er den lykkeligste af alle i denne Verden".

En paaliderig lille Bog om Hønseavl faas for 15 Cts. i Frimærker
Adr. Mads Larsen,
Cedar Co. West Branch, Ia

SEND ONE DOLLAR

GUARANTEED 10 YEARS.
Cut this ad. out and send to us and we will send you this HIGH GRADE ACME 600-lb. PLATFORM SCALE by freight, C. O. D., subject to examination; you can examine it at your freight depot and if found perfectly satisfactory, exactly as represented, and equal to scales that retail at $25.00, pay the railroad agent our special price, $7.75, less the $1.00, or $6.75 and freight charges. The shipping weight is 155 lbs. and the freight will average 75c for each 500 miles and we guarantee safe delivery. THE ACME for farm, store or warehouse is the best PLATFORM SCALE MADE, guaranteed 10 years and will last a lifetime.
Will weigh 600 lbs. by using all weights furnished. Brass beam weighs 50 lbs., has Stevens' Brass Sliding Poise. Platform is 16x23 inches, resting on adjustable chill bearings, has Denton steel pivots, most sensitive, accurate and durable scale made, mounted on four large wheels; they are nicely painted and ornamented and beautifully finished throughout. Every farmer will save twice the cost in one season by weighing the grain he sells and buys. ORDER AT ONCE before the price is advanced. Catalogue of scales free for the asking. Address, Sears, Roebuck & Co. (Inc.) Chicago, Ill.
(Sears, Roebuck & Co. are thoroughly reliable.—Editor.)

Mænd helbredes frit.
Der er funden et Middel, som har vist sig at være meget heldbringende for Mænd, der lider af Nervesvagheder, Sønløshed, Svækkelse af Livskraften og andre lignende Svagheder. Det lurerer ethvert Tilfælde af saadanne Svagdomme og gengiver den fulde naturlige Kraft og Styrke. Jeg blev hurtig helbredet ved at bruge dette Middel, og jeg ønsker, at enhver Mand, der lider af nogen saadan Svaghed, vil skrive til mig, saa skal jeg sende Recept over de forskellige Bestanddele, hvoraf Medicinen dannes, saa at enhver mod ubetydelig Udgift kan helbrede sig selv hjemme. Jeg vil sende Recepten trit, saa alt, hvad Læseren behøver, er at sende sit Navn og Adresse til Geo. H. Hansen, Box c—3, Marshall, Mich., forlangende den fri Recept, som meddelt i dette Blad. Dette er et godt Tilbud, og enhver Mand burde glæde sig ved at have en saadan Anledning.

DON'T RENT.—BUY
OWN your home place and feel an independence that a tenant farmer never knows. Railroad lands can be had nearly as cheap as you pay in fees for entry on government lands, and the conditions upon which you can secure perfect title are not so burdensome. There is a great future for farmers who either settle on or purchase a farm along the line of the Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha Ry. Co. in Northern Wisconsin, between the Twin Cities and the head of the Lakes. Now is the time, and terms are easy and a FARM is yours with but a little money and a little effort. These lands are suitable for grazing and diversified farming, and there is much hardwood timber. Colonies will find much room for large tracts. For Land Seekers Excursion Tickets apply to your home agents, and for handsome map and illustrated folder address Geo. W. Bell, Land Commissioner, Hudson, Wis., or T. W. Teasdale, General Passenger Agent, St. Paul.
4 2 5 0 0 0 ACRES — CHOICE LANDS
In Northern Wisconsin.

"CARBOLINEUM AVENARIUS"
Overstrygningsfarve beskytter alt Træ mod Forraadnelse. Et radikalt Middel mod Hönselus. Sendes portofrit. Man vogte sig for Efterligninger. Cirkulærer frit —Carbolineum Wood Preserving Co., MILWAUKEE, WIS.

SEND US ONE DOLLAR and this ad. and we will send you this high grade RESERVOIR COAL AND WOOD COOK STOVE, by freight C.O.D., subject to examination. Examine it at your freight depot and if found perfectly satisfactory and the greatest stove BARGAIN you ever saw or heard of, pay the FREIGHT AGENT our SPECIAL PRICE, $13.00 less the $1.00 sent with order and freight charges.

ACME BIRD.
WRITE FOR OUR BIG FREE STOVE CATALOGUE.
This stove is size No. 8, oven is 16½x18x11, top is 45x23; made from best pig iron, extra large flues, heavy covers, heavy linings and grates, large oven shelf, heavy tin-lined oven door, handsome nickel-plated ornamentations and trimmings, extra large deep, genuine Standish porcelain lined reservoir, handsome large ornamented base. Best coal burner made, and we furnish FREE an extra wood grate, making it a perfect wood burner. WE ISSUE A BINDING GUARANTEE with every stove and guarantee safe delivery to your railroad station. Your local dealer would charge you $25.00 for such a stove, the freight is only about $1.00 for each 500 miles, so we save you at least $10.00. Address,
SEARS, ROEBUCK & CO. (INC.) CHICAGO, ILL.
(Sears, Roebuck & Co. are thoroughly reliable.—Editor.)

Et $25 Ur frit. Dette er, hvad De vil sige, naar De ser vort Tilbud.

Kassen er af Bimetallic Goldine, fint graveret, ser ud saa aldeles som et ægte Guldur og varer en Livstid. Værket er et af de bedste, som fabrikeres, garanteret at gaa bestemt, stem winder, garanteret 5 Aar. Vi fabrikerer fine Cigarsorter, og for snarest mulig at avertere vor nyeste Cigarsort giver vi et Ur frit med den første Ordre paa 50 Cigarer til en Pris af $3.98. Ingen Penge forlanges, før De har underskrevet Varerne. For at bestille Ur og Cigarer, send os Deres Adresse, opgiv nærmest Ekspreskontor, og vi sender Dem frit et Herre- eller Dameur, som ovenfor beskrevet, og 50 Cigarer, dersom De lover os at undersøge Varerne, og om de findes at være som opgivet, betaler Ekspresagenten $3.98 samt Ekspresomkostningerne, og Uret og Cigarerne er Deres. Om De ønsker at tage Fordi af vort Tilbud, saa send Bestilling straks, og vi vil sende Dem Uret og Cigarerne straks. Sender De $3.98 med Ordren, saa vil vi tillige sende Dem som Gave en Herre- eller Dameurkæde. Deres Bestilling skal blive prompt efterkommet. Fuld Tilfredshed garanteres.
D. Garfield Manufacturing Company,
78 A D 80 DEARBORN STREET, CHICAGO, ILLINOIS.

Solveig Formodsdatter Birkeli.
En Fortælling af Hilda Dahl.
120 Sider. I Shirtingsbind 55 Cts.

Dagligt Bröd,
udvalgte Sprog af Guds Ord med et Salmevers til hver Dag i Aaret
Sælges til Fordel for den foren. danske Kirkes Børnehjem.
Pris 35 Cents.
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.